

Havza Şehrengizi

– M.Nihat Malkoç · 28 Ocak 2020

Orta Karadeniz'in şirin bir diyarısın
Yiğidin harman yeri, asalet miyarısın
Malazgirt Zaferi'yle Türk'e açılmış kapın
Sabır tuğlalarıyla yükselmiş kutlu yapın
Hititlerden bugüne neler görmüşsün neler...
Anlatsan dertlerini her biri yürek deler
Hürriyeti kuşandın, düşmana kök söktürdün
O mukaddes öfkenle, zalime diz çöktürdün
Esaret zincirini dağıttın, parçaladın
Kadim papirüslere yazıldı ulu adın
Sen ki Samsun şehrinin kulağısın, gözüsün
Dik ve diri durmanın sembolüsün, özüsün
Toprağın bereketli, yakuttur taşın senin
İntizarın nemidir, gözünde yaşın senin
Yatağına sığmayan coşkun bir nehirsin sen
Ata'nın yadigârı, tarihî şehirsin sen
Şehitlerin kanıyla karılmışsın sen Havza!...
Kan kırmızı bayrağa sarılmışsın sen Havza!...

Anadolu pusluydu, görülmezdi dumandan
Samsun'u teşrif etti o cengâver kumandan
Uzaktan gelen yolcu ayak bastı karaya
Dindirdi acıları, merhem oldu yaraya
Kucak açmıştı Havza, yiğitlerin hasına
Engelleri kaldırdı, yol verdi Ata'sına
Unutmak mümkün değil Havza Genelgesini
Hiçbir güneş örtemez yiğidin gölgesini
İlk ulusal genelge, milleti uyandırdı
İstiklâl Savaşı'nda zafere inandırdı
Ketumsun düşmanına, sırlarını gizlersin
Kutlu misafirin yollarını gözlersin
Şimdi mâziye bakıp o günleri anarsın
Hüzün çöker dağlara, hasret içre yanarsın
Ferhat'a nazlı Şirin, Mecnun'a Leylâ'sın sen
Zulmetin koyağında dupduru aylasın sen

Mavi gözlü yiğide vurulmuşsun sen Havza!...
Özgürlüğün peşinde yorulmuşsun sen Havza!...

Şanlı tarihimizin gergefinde nakışın
Zafere giden yolda uhrevî bir (b)akışın
Havza'da yakılmıştır kurtuluş meşalesi
Geceyi aydınlatmış özgürlüğün halesi
Sözler tarif edemez efsunkâr cemalini
On yıllardır özlensin Mustafa Kemal'ini
Tarihin izleri var; toprağında, taşında
Ne değirmenler döner o efkârlı başında
Teselli dindiremez hasretin melâlini
Yerlere düşürmedin şerefli hilâlini
Bu dünya gurbetinde yegâne muradımsın
Zafere giden yolda devasa bir adımsın
Gönül saraylarının beklenen han'ı sensin
Karanlık gecelerin gül yüzlü tan'ı sensin
Yüzün güleçtir senin, candan özge yârsin sen
Âşıkların gönlünde hicapsın sen, arsın sen
Vefayı unutana darılmışsın sen Havza!...
Hasretten şerha şerha yarılmışsın sen Havza!...

O heybetli dağların yeşillerle bezeli
Sevgin yüreklerdedir; ebedî ve ezeli
Bitmeyen acılara şahittir Mahmur Dağı
Hürriyet gelin oldu, bitti esaret çağı
Kara tren yol alır, yollara âşık gibi
İstasyon binasında hüznün sarmaşık gibi
O gün bugün mağrursun, yıllar geçti aradan
Büyülü güzelliği sana vermiş Yaradan
Yeşil ne de yakışmış yamacına, düzüne
En zor zamanda bile sadık kaldın (s)özüne
Zamanın aynasında sokaklar dile gelir
Hüzünlenir türküler, nağmeler tele gelir
Kadim caddelerinde tarihin nabzı atar
Güneş ufka gizlenir, doğmak üzere batar
Gök mavisi düşlere dalıp da gidensin sen
Üstünde yaşayanı, bahtiyar edensin sen
Gönül sarayımıza kurulmuşsun sen Havza!...

Hasretle beklemekten yorulmuşsun sen Havza!...

Rayihalar saçılır toprağından, taşından
Ne hadiseler geçti o sevdalı başından
Havza İmaretinde doymuştur ne karınlar
Bugünden daha aydın olacaktır yarınlar
Kadim Atatürk Evi, zamana meydan okur
Genç kızlar köylerinde ipekten halı dokur
Lerdüğe Tümülüsü şehrin eski tanığı
Tren istasyonunda hasret yürek yanığı
Meşhur kaplıcaları davet eyler şifaya
Havza'da kavuşursun bir ömürlük sefaya
Aşkınla yanan ateş, bir daha sönmeyecek
Kaleköy'ünde bayrak, gönderden inmeyecek
Burda dostluk kalplere ilmek ilmek dokunur
"Havza" diye yazılır, "sevgi" diye okunur
Zifiri karanlıkta yanan bir çirasın sen
Bu dünya var oldukça ayakta durasın sen
Sevdalı gönüllere kurulmuşsun sen Havza!...
Boz bulanık sel idin, durulmuşsun sen Havza!..

M. NİHAT MALKOÇ